

Prim. MUDr. Josef Černý zemřel

Dne 17. ledna 2013 zemřel ve věku 77 let po dlouhé a těžké nemoci emeritní primář I. stomatologické kliniky 1. LF UK a VFN Praha, MUDr. Josef Černý. Se zesnulým se rodina, spolupracovníci a přátelé rozloučili v pátek 25. ledna 2013 v Ústřední obřadní síni v Praze 10-Olšanech.

Pan primář Černý se narodil 16. 3. 1935 v Praze, navštěvoval zde základní školu i gymnázium (maturoval v roce 1955), vysokoškolské studium – stomatologický směr Fakulty všeobecného lékařství v Praze ukončil promoci v roce 1960. Po promoci pracoval krátce jako zubní lékař v OÚNZ Kladno, v roce 1964 nastoupil do funkce sekundárního lékaře na tehdejší I. stomatologickou kliniku FVL UK v Praze, atestaci I. a II. stupně z oboru stomatologie složil v letech 1963 a 1973. Na stomatologické klinice pražské lékařské fakulty působil jako odborný asistent v letech 1972-1990, konzervační oddělení kliniky vedl v letech 1983-1990. V tomto období se podílel na pregraduální výuce studentů stomatologie i lékařství, byl spoluautorem kapitol konzervační stomatologie v řadě učebních textů, skript a učebnic, určených medikům. Patřil k oblíbeným pedagogům, mimořádné projevy přízně si získal i v kruzích široké odborné veřejnosti svou pedagogickou činností spojenou s postgraduálním vzdáváním v IPVZ. Funkci zdravotnického zástupce přednosta kliniky vykonával od roku 1990 až do roku 1998, kdy odešel do důchodu. Poté, i přes svůj vážný zdravotní stav, pracoval jako revizní lékař Všeobecné zdravotní pojišťovny, byl stále ve spojení se svým klinickým oddělením, kliniku pravidelně navštěvoval, nadále se podílel i na společenském životě fakulty i nemocnice.

Měl jsem to životní štěstí a považuji si osobně za velkou čest, že jsem po více než čtyřicet let mohl být kolegou a přítelem dr. Černého. A tak ve skutečných životních situacích, při rozhodování o věcech často velmi obtížných, při řešení složitých problémů spojených s fungováním kliniky, jsem mohl nejlépe poznat velikost jeho osobnosti, moudrost, prozíravost a ušlechtilost jeho ducha. Vzpomínám památky primáře Černého i jako dlouholetého, velmi úspěšného a charismatického organizátora medicínských plesů. Zorganizoval jich celkem 54, zdravotní stav mu nedovolil, aby se zúčastnil plesu letošního, z jeho pohledu do jisté míry jubilejního. Svoje mimořádné organizační schopnosti prokazoval desítky let v práci při zajišťování četných rekonstrukcí budovy kliniky a jejího technického vybavení. Lze bez nadsázky říci, že primář Černý svůj život dělil mezi práci pro

rodinu a klinickou práci. Uvedenou jeho rozsáhlou činnost a pracovní nasazení si nelze představit bez podpory a porozumění jeho manželky paní Ivany. V harmonickém manželství spolu vychovali dvě děti, svoji společnou lásku věnovali i svým vnukům, vnučce a pravnučce. V loňském roce oslavili se svými nejbližšími význačné osobní jubileum, zlatou svatbu, skutečnost v dnešní době téměř výjimečnou, příkladnou a záviděníhodnou.

My všichni, jeho kliničtí spolupracovníci a přátelé jsme Pepíka milovali. Milovali jsme ho proto, že uměl žít, že uměl moudře vybírat z toho všeho, co krásného nám společný život nabízel a dával. Uměl se radovat a intenzivně prožívat i drobná životní štěstí, šířil kolem sebe radost a dokonalou pohodu. Byl člověkem velmi skromným, naplněným životní pokorou, byl kamarádem, který dovedl přátelství splácet věrností a upřímností. Hluboce se v těchto smutných chvílích skláním a obdivuji i jeho osobní statečnost se kterou dovedl čelit a vyrovnávat se se svojí těžkou nemocí, která ho v posledním desetiletí jeho života postihla.

Odchodem primáře Černého z pozemského života ztratilo české zdravotnictví významného odborníka, české školství vynikajícího vysokoškolského učitele. V osobě zesnulého odešel z našeho středu charakterní a pracovitý člověk, příkladný kolega a dobrý kamarád.

Čest jeho památce!

Prof. MUDr. Jiří Mazánek, DrSc.